

Sultánky – SL

Skupina: G1

S – Sultánky, N – Sultanhühner, F – Sultane, A – Sultan

Původ:	Pravděpodobně východní Evropa
Charakteristika:	Vzhledově velmi atraktivní okrasné plemeno nejasného původu, od roku 1854 chované v Anglii. Na první pohled zaujme řadou jedinečných exterierních znaků. V chovu je třeba počítat se zvýšenými požadavky na čistotu prostředí. Barva kůže je bílá. Snáška je poměrně nízká, asi 60 - 80 vajec s bílou skořápkou, minimální hmotnost násadových vajec je 45 g.
Hmotnost kg:	do 1 roku: kohout 1,8 - 2,1 min. 1,5 max. 2,6 slepice 1,2 - 1,5 min. 0,9 max. 2,0 nad 1 rok: kohout 1,9 - 2,3 min. 1,7 max. 2,8 slepice 1,4 - 1,8 min. 1,1 max. 2,3
Kroužek:	kohout 18 mm, slepice 16 mm
1. Plemenný typ:	Slepice lehkého typu, menšího tělesného rámce, s kratším, hlubším, téměř vodorovně neseným trupem, s výše neseným delším ocasem, s pětiprstými běháky, bohatě opeřená s výrazně vyvinutými pernatými ozdobami - chocholem, vousem, supími pery a rousy.

Plemenné znaky kohouta:	
2. Hlava:	středně velká, krátká, vyšší, s výraznou výduť lebeční kosti, která vytváří podklad pro chochol; vlivem silně vyvinutých pernatých ozdob se opticky jeví jako velmi velká VV: <i>dlouhá, plochá</i>
- chochol:	poměrně velký, kulatý, plný, hustý, tvořený delšími pery pravidelně paprskovitě rozloženými dozadu i do stran VV: malý, řídký, s patrnou „pěšinkou“
- zobák:	krátký, poměrně silný, výrazně zahnutý, se zvětšenými nosními otvory, modrošedý nebo masový VV: <i>dlouhý, štíhlý</i>
- hřeben:	růžkový; velmi malý, dva zaoblené růžky nad kořenem zobáku před chocholem ve tvaru písmene „V“ VV: <i>velký, hrubý, chybějící</i>
- obličej:	červený, ochmýřený, převážně zakrytý vousem
- ušnice:	malé, zcela zakryté vousem, barva i struktura zcela bez významu
- laloky:	chybějící nebo velmi zakrnělé, zcela zakryté vousem VV: vyvinuté, viditelné
- vous:	velmi výrazný, bohatý, trojdílný, rozdělený na protáhlý dobře zaoblený bradní vous, který pokrývá hrdlo a na zakulacené chundelaté lícní vousy, které kryjí ušnice a větší část obličeje a sahají až k očím VV: málo vyvinutý, řídký
- oči:	červenohnědé
3. Trup:	spíše kratší, široký a hluboký, zavalitý, dobře zaoblený, téměř vodorovně nesený VV: <i>velký, hrubý, dlouhý, vysoko zvednutý</i>
- záda:	krátká, široká, s bohatým sedlovým závěsem, v plynulé křivce vycházející z linie krčního závěsu a plynule stoupající do linie výše neseného ocasu; spoluvytváří horní linii lyrovitého tvaru VV: dlouhá, výrazně nazad spadající, dozadu zúžená, zřetelný zlom v místě přechodu do linie ocasu
- prsa:	široká, plná, výrazně klenutá VV: <i>plochá</i>
- břicho:	široké, plné, bohatě opeřené
4. Krk:	krátký, silný, poněkud vzad prohnutý, s velmi bohatým a dlouhým krčním závěsem VV: <i>dlouhý, rovný, štíhlý</i>
Křídla:	středně dlouhá, poněkud volněji přilehlá, lehce spuštěná VV: <i>výrazně spuštěná</i>

Ocas:	delší, bohatý, široce nasazený pod úhlem asi 55 - 60°, plynule vycházející z linie sedla, částečně rozevřený, s širokými mírně šavlovitými velkými srpy a poněkud více zahnutými vedlejšími srpy; vrchol ocasu je přibližně v úrovni výšky chocholu <i>VV: krátký, nízko nesený, srpovitě zahnuté srpy</i>
Nohy:	nižší, nejvýše středně vysoký postoj <i>VV: velmi vysoký postoj</i>
- holeně:	kratší, poměrně silné, bohatě opeřené, s dlouhými, ale nepřilíš tvrdými „supími pery“ <i>VV: chybějící „supí peří“</i>
- běháky:	středně dlouhé až kratší, s pěti prsty; první a pátý prst dobře oddělené; opeřené; barvy modré, masová přípustná <i>VV: výraznější odchylky ve stavbě prstů, žlutý pigment</i>
- rousy:	velmi bohaté, vyrůstají na vnějších stranách běháků a vnějších a středních prstů, polokruhovitě utvářené <i>VV: slabé, řídké</i>
5. Opeření:	bohaté, spíše měkčí struktury, se silně vyvinutou podsadou a mírně vyvinutými poduškami <i>VV: tvrdé, málo vyvinutá podsada</i>
Plemenné znaky slepice:	V hlavních plemenných znacích shodná s kohoutem až na znaky podmíněné pohlavím. Je celkově menší, trup má zavalitější, níže nesený. Hřeben má velmi malý a chochol velmi hustý, kulovitý. Ocas má široce nasazený pod úhlem přibližně 50° a částečně rozevřený tak, že horní a dolní linie rejdrováků jsou téměř rovnoběžné. Opeření má bohaté se zřetelnými poduškami, zejména v sedle. <i>VV: velký hřeben, vysoko nesený trup, nízko nesený ocas, sevřený ocas, řídké peří</i>
5. Barevné rázy:	č. K 242 - Bílé č. K 239 - Modré č. K 240 - Modré s lemy č. K 231 - Krahujcovité